RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 97.327 van 29 juni 2001
in de zaak A. 100.887/IX-2748.

In zake : de NV BELGIAN AMUSEMENT Cy,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Justitie,
2. de minister van Financiën,
3. de minister van Economie,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. LEVERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 149/21,
4. de minister van Binnenlandse Zaken,
5. de minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. LEVERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 149/21.

tussenkomende partij :

de NV HBW FREETIME,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DE SMET,
kantoor houdende te WAREGEM,
Westerlaan 37/01.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV BELGIAN AMUSEMENT Cy op 26 februari 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspelinrichtingen klasse II, de wijze van aanvraag en de vorm van de vergunning klasse B, in het bijzonder van de artikelen 7 tot en met 11 en van de bijlagen III en IV;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten R. VERSTRINGHE en P. AERTS, die verschijnen voor de verzoekende partij, van advocaat Th. EYSKENS, die loco advocaat J. UYTTERSPROT verschijnt voor de eerste en de vierde vertegenwoordiger van de verwerende partij, van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij, en van advocaat R. ANCIAUX, die loco advocaat Ph. LEVERT verschijnt voor de derde en de vijfde vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. Artikel 6 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers deelt de kansspelinrichtingen in drie klassen in, waaronder de kansspelinrichtingen klasse II of speelautomatenhallen. Artikel 34 van die wet bepaalt :

> "De kansspelinrichtingen klasse II of speelautomatenhallen zijn inrichtingen waar uitsluitend de door de Koning toegestane kansspelen worden geëxploiteerd.
> Er worden ten hoogste 180 kansspelinrichtingen klasse II toegestaan.
> De uitbating van een kansspelinrichting klasse II moet geschieden krachtens een convenant dat voorafgaandelijk wordt gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater. De beslissing om een dergelijk convenant te sluiten, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de gemeente. Het convenant bepaalt waar de kansspelinrichting wordt gevestigd alsook de nadere voorwaarden, de openings- en sluitingsuren, alsook de openings- en sluitingsdagen van de kansspelinrichtingen klasse II en wie het gemeentelijk toezicht waarneemt".

1.1.2. Ter uitvoering van de wet van 7 mei 1999 wordt onder meer het thans bestreden koninklijk besluit van 22 december 2000 genomen. Hoofdstuk IV ervan, bevattende de artikelen 7 tot en met 11, bevat nadere regels betreffende de verdeling van de 180 mogelijke vergunningen voor inrichtingen van klasse II. Deze regeling luidt als volgt :

> "Art. 7. 180 vestigingsvergunningen worden rechtstreeks verdeeld tussen de gemeenten enerzijds en de arrondissementen anderzijds.
> De volkstelling van 1 maart 1991 en de classificatie van de gemeenten volgens de Nieuwe

gemeentewet gelden als verspreidingsbasis voor de vestigingsvergunningen van inrichtingen binnen de gemeenten, met dien verstande dat de gebruikte klassen deze zijn welke aan de gemeenten worden toegewezen per 10 juli 2000.

Art. 8. Wanneer de gemeente verschillende conventies afsluit, rangschikt zij de kandidaten in volgorde van voorkeur waarbij de datum van de eerste exploitatie van de inrichting wordt aangegeven.

De gemeente deelt het klassement dat ze opgesteld heeft mede aan de commissie.

Art. 9. De klasse 19 geeft de gemeente de mogelijkheid tot maximum één vestigingstoelating.

De klasse 20 geeft de gemeente de mogelijkheid tot maximum twee vestigingstoelatingen.

De klasse 21 geeft de gemeente de mogelijkheid tot maximum drie vestigingstoelatingen.

De klasse 22 geeft de gemeente de mogelijkheid tot maximum één vestigingstoelating vanaf 35.000 inwoners en één bijkomende per volledige schijf van 50.000 inwoners.

Art. 10. Bij toepassing van het artikel 9 van dit koninklijk besluit, worden 116 vestigingsvergunningen voor een inrichting rechtstreeks toegestaan aan de gemeenten vermeld in bijlage III van dit besluit en 64 vestigingsvergunningen voor een inrichting worden rechtstreeks toegestaan aan de arrondissementen vermeld in bijlage IV van dit besluit.

Art. 11. Voor wat betreft de gemeenten met een klassering lager dan klasse 19, worden binnen een arrondissement, de vestigingstoelatingen voor een inrichting als volgt verdeeld: de vestigingstoelatingen worden gegeven aan de gemeenten met de hoogste klasse, met dien verstande dat de klassering lager moet zijn dan klasse 19.

De vestiging van een inrichting in een gemeente, wordt bepaald door de klasse van de gemeente en de volkstelling van 1 maart 1991 waarbij de klasse van de gemeente het belangrijkste criterium is.

Wanneer verschillende gemeenten tot dezelfde klasse behoren, wordt de vestigingsvergunning ambtshalve toegekend aan de gemeente met het meeste inwoners.

Er wordt slechts één vergunning per gemeente afgeleverd.

De inrichting mag zich niet vestigen in een gemeente die reeds voorkomt op de lijst van bijlage III van dit besluit".

Bijlage III van het besluit heeft betrekking op de inplanting van kansspelinrichtingen klasse II in de gemeenten van klasse 22, 21, 20 en 19. Volgens die bijlage worden 116 kansspelinrichtingen rechtstreeks toegekend aan de daarin vermelde gemeenten. Bijlage IV

heeft betrekking op de verdeling van de overige 64 kansspelinrichtingen klasse II over de arrondissementen die wel voldoen aan de drempelwaarde (variabel maximum aantal) enerzijds en de arrondissementen die niet voldoen aan de drempelwaarde maar ze het dichtst benaderen (maximum 1) anderzijds.

1.2.1. Verzoekster is een naamloze vennootschap met als doel : de organisatie en exploitatie van alle sport, spelen, attracties, dancings, voorstellingen en diverse andere vermakelijkheden met of zonder weddenschappen en onder meer de exploitatie van lunaparken en het optreden als foorreizigers, evenals de exploitatie van buffetten, bars, restaurants, drankgelegenheden en andere.

1.2.2. Verzoekster exploiteert in Bredene het lunapark Sportland. Gelet op de nieuwe reglementering terzake beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bredene op 16 januari 2001 met verzoekster een convenant te sluiten inzake de exploitatie van voornoemd lunapark.

1.2.3. Op 24 januari 2001 wordt namens verzoekster bij de kansspelcommissie een aanvraag vergunning klasse B ingediend met het oog op het uitbaten van een kansspelinrichting klasse II.

2. Overwegende dat de NV HBW FREETIME met een verzoekschrift van 5 april 2001 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat geen gegeven zich tegen het inwilligen van dat verzoek verzet;

3. Overwegende dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift zelf -de omschrijving van het voorwerp van het beroep, de middelen en de uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel- blijkt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging enkel wordt gevorderd

van de artikelen 7 tot en met 11 en van de bijlagen III en IV van het koninklijk besluit van 22 december 2000; dat het voorwerp van de vordering derhalve tot die artikelen en bijlagen dient te worden beperkt; dat de verwerende partij echter niet kan worden gevolgd waar zij stelt dat het voorwerp moet worden beperkt tot de artikelen 7 tot en met 11 en tot bijlage III, voor zover die bijlage de verdeling van de speelautomatenhallen in het administratieve arrondissement Oostende vaststelt; dat uit de aangevoerde middelen immers blijkt dat het volledige systeem van verdeling wordt geviseerd en, zo het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel enkel gesitueerd wordt in Bredene, die beperking niet kan gelden voor het belang, te meer daar het bestreden koninklijk besluit een verordenend karakter heeft;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft uiteenzet wat volgt :

> "Verzoekende partij lijdt ongetwijfeld een moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bepalingen van artikel 7 tot en met 11 van het K.B. van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspelinrichting klasse II, de wijze van aanvraag en de vorm van de vergunning klasse III (lees : B) niet wordt geschorst.
>
> Verzoekende partij baat een bestaande kansspelinrichting uit te Bredene, Kapelstraat 29-31 (lunapark Sportland).

In zitting van 16 januari 2001 werd tussen de gemeente Bredene en verzoekende partij met betrekking tot het lunapark Sportland te Bredene een convenant gesloten.

Verzoekende partij diende voor deze uitbating tijdig een aanvraag tot vergunning klasse B in.

Niettegenstaande de inrichting van verzoekende partij een bestaande inrichting betreft, en zij een convenant met de gemeente Bredene heeft afgesloten, heeft de toepassing van de bestreden bepalingen van artikel 7 tot en met 11 van het K.B. van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspelinrichtingen klasse II, de wijze van aanvraag en de vorm van vergunning klasse B tot gevolg dat de inrichting te Bredene niet in aanmerking kan komen voor de enige vergunning die nog via het arrondissement Oostende zou kunnen bekomen worden volgens de lijst bijlage IV van het bestreden besluit.

Ingevolge de bestreden bepalingen zal verzoekende partij gedwongen worden een bestaande inrichting gelegen te Bredene, Kapelstraat 29-31 te sluiten.

Ingevolge een onmiddellijke sluiting verliest verzoekende partij onmiddellijk alle cliënteel en kan zij de lopende verplichtingen niet nakomen, hetgeen onvermijdelijk tot een faillissement zal leiden. Bovendien heeft een onmiddellijke sluiting ook een sociaal passief en verlies van werknemers tot gevolg.

Verzoekende partij heeft geen enkele andere keuze, aangezien in het arrondissement Oostende slechts één vergunning bijkomend zou worden toegekend. Bovendien heeft de Minister van Justitie in antwoord op een parlementaire vraag gesteld dat vrijgekomen vergunningen niet elders kunnen worden ingevuld, zelfs niet door bestaande vestigingen.

Het gedwongen stopzetten van de activiteiten, met een faillissement tot gevolg, maakt een moeilijk, zelfs onmogelijk te herstellen ernstig nadeel uit.

Dit nadeel vloeit geenszins voort uit een (gedwongen) weigering van een vergunning door de kansspelcommissie, doch vloeit rechtstreeks voort uit de toepassing van de bestreden bepalingen van het K.B. van 22 december 2000. Op grond van deze bepalingen is het de kansspelcommissie immers onmogelijk meer dan één bijkomende vergunning voor het arrondissement Oostende toe te staan. Het aantal vestigingen werd via de bestreden bepalingen en de bijlagen van het bedoeld K.B. vastgelegd.";

5.2. Overwegende dat de verwerende partij tegen die uiteenzetting een drieledig verweer inbrengt : vooreerst wordt gesteld dat slechts een eventuele weigeringsbeslissing vanwege de kansspelcommissie verzoekster kan noodzaken tot het stopzetten van haar

activiteit; voorts wordt opgemerkt dat waar verzoekster stelt op een faillissement af te stevenen, daartoe geen enkel stuk wordt voorgelegd, en ten slotte wordt erop gewezen dat verzoekster haar activiteiten startte op een ogenblik dat de uitbating van de kansspelen verboden was zodat het nadeel aan haar eigen toedoen te wijten is;

5.3.1. Overwegende dat verzoekster in Bredene een bestaand lunapark, genaamd "Sportland", uitbaat; dat uit een samenlezing van de bijlagen III en IV van het koninklijk besluit van 22 december 2000 moet worden afgeleid dat in het arrondissement Oostende drie speelautomatenhallen mogen worden uitgebaat, waarvan twee in de stad Oostende zelf en dat de derde inrichting op grond van artikel 11, eerste lid, van datzelfde koninklijk besluit zal worden gegeven aan de gemeente van de hoogste klasse; dat volgens de niet tegengesproken bewering van verzoekster die gemeente niet Bredene is maar Middelkerke; dat daaruit volgt dat de kansspelcommissie op grond van de door verzoekster bestreden bepalingen en bijlagen van het koninklijk besluit van 22 december 2000 niet anders zal kunnen doen dan de door verzoekster ingediende aanvraag tot het verkrijgen van een exploitatievergunning negatief te beoordelen en derhalve de vergunning te weigeren; dat derhalve de verwerende partij ten onrechte stelt dat het nadeel niet rechtstreeks is en louter voortvloeit uit een eventuele weigeringsbeslissing vanwege de kansspelcommissie; dat, integendeel, aangezien de kansspelcommissie de vergunning alleen kan weigeren, het nadeel voldoende rechtstreeks voortvloeit uit het koninklijk besluit van 22 december 2000; dat bijgevolg vaststaat dat de inrichting te Bredene zal moeten worden gesloten, ofschoon dat slechts het geval zal zijn drie maanden nadat de kansspelcommissie de vergunning heeft geweigerd, blijkens de overgangsregeling van artikel 19, tweede lid, a), van het koninklijk besluit van 22 december 2000;

5.3.2. Overwegende dat de vraag echter rijst of het aangevoerde nadeel wat betreft de verzoekende rechtspersoon als moeilijk te herstellen en ernstig kan worden gekwalificeerd;

Overwegende dat de verzoekende partij blijkens haar statuten tot doel heeft, de organisatie en exploitatie van alle sport, spelen, attracties, dancings, voorstellingen en diverse andere vermakelijkheden met of zonder weddingschappen en, onder meer, de exploitatie van lunaparken en het optreden van foorreizigers, evenals de exploitatie van buffetten, bars, restaurants, drankgelegenheden en andere; dat zodoende de exploitatie van lunaparken slechts één der activiteiten van verzoekster uitmaakt; dat zij geen stukken overlegt waaruit kan worden afgeleid welk aandeel de exploitatie van lunaparken vertegenwoordigt in haar totale omzet; dat zelfs niet bekend is of zij buiten de inrichting te Bredene nog andere lunaparken exploiteert; dat bijgevolg niet aangetoond is dat de sluiting van die inrichting noodzakelijk of waarschijnlijk tot een faillissement zal leiden; dat zij ook geen concrete gegevens verstrekt aangaande de "lopende verplichtingen" welke zij beweert niet te zullen kunnen nakomen;

5.3.3. Overwegende bovendien dat vóór de totstandkoming van de wet van 7 mei 1999 en het bestreden koninklijk besluit het exploiteren van kansspelen principieel was verboden, ook al bestond er een zekere tolerantie en verleent artikel 19 van het bestreden koninklijk besluit aan de exploitanten het recht hun inrichting verder te exploiteren tot de kansspelcommissie uitspraak heeft gedaan over hun aanvraag; dat niet bekend is of de verzoekende partij in haar inrichting te Bredene kansspelen heeft opgesteld die niet toegelaten waren overeenkomstig de vroegere regeling, meer bepaald het koninklijk besluit van

13 januari 1975 houdende de lijst van de toegelaten speelautomaten; dat indien dat wel het geval was zij het te verwachten nadeel voor een groot deel aan zichzelf te wijten heeft;

5.3.4. Overwegende, dienvolgens, dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV HBW FREETIME in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**